

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Josefa Baxy, soudkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudce JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **P. S.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2019, č. j. 32016/19/5200-10424-709923, a proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 25. 8. 2014, č. j. 1524342/14/2301-24802-400513, ze dne 26. 8. 2014, č. j. 1524578/14/2301-24802-400513, ze dne 26. 8. 2014, č. j. 1524651/14/2301-24802-400513, ze dne 22. 8. 2014, č. j. 1524711/14/2301-24802-400513, ze dne 22. 8. 2014, č. j. 1524771/14/2301-24802-400513, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 11. 2019, č. j. 30 Af 26/2019-33,

t a k t o :

- I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- III. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- IV. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši **5.000 Kč**; tato částka bude žalobci vyplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Podanou kasační stížností žalobce (stěžovatel) napadl v záhlaví označené usnesení, kterým Krajský soud v Plzni odmítl jeho žalobu, prostřednictvím níž se stěžovatel domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2019. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 15. 11. 2018, č. j. 1991230/18/2301-52522-404722, č. j. 1991483/18/2301-52522-404722, č. j. 1991601/18/2301-52522-404722, č. j. 1991810/18/2301-52522-404722 a č. j. 1991848/18/2301-52522-404722. Pozdějším rozšířením žaloby stěžovatel usiloval rovněž o zrušení v záhlaví označených dodatečných platebních výměrů Finančního úřadu pro Plzeňský kraj. Ve vztahu k původně napadenému rozhodnutí krajský soud dospěl k závěru, že se stěžovateli nepodařilo

odstranit vadu žaloby spočívající v nedostatečném vymezení žalobních bodů, a to ani přes poučení, kterého se mu ze strany soudu dostalo. Ve vztahu k následně napadeným rozhodnutím krajský soud žalobu odmítl s tím, že směřovala vůči rozhodnutím, proti nimž stěžovatel nevyčerpal řádné opravné prostředky, tedy v daném případě odvolání, o jehož podání byl v těchto rozhodnutích řádně poučen.

II.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 1 Afs 502/2019-15, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů zaplatil soudní poplatek a soudu předložil plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Podáním ze dne 6. 2. 2020 stěžovatel požádal o ustanovení zástupce soudem, neboť jeho majetkové poměry nedosahují takové úrovně, aby mohl zástupce platit. Uvedl, že jeho čistý měsíční výdělek dosahuje částky 8.700 Kč, náklady na bydlení pak částku 12.410 Kč, výživné 60 Eur. Dále sdělil, že na jeho osobu je vedeno velké množství exekucí, které mu vznikly v důsledku tohoto řízení a celé této situace, která se datuje již od roku 2013. Soudní poplatek za kasační stížnost uhradil dne 5. 2. 2020.

[4] V návaznosti na žádost stěžovatele o ustanovení zástupce mu Nejvyšší správní soud zaslal formulář pro specifikaci osobních a majetkových poměrů. Současně jej poučil, že pro možnost posoudit, zda žadatel naplňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (nedostatečnost prostředků), která je podmínkou pro ustanovení zástupce, je nutné zjistit celkovou majetkovou situaci žadatele, tedy zejména jaké jsou jeho životní náklady (bydlení, strava apod.), pokud je nezaměstnaný, kdo tyto náklady hradí za něj, kdo mu na jejich hrazení přispívá, případně z jakých finančních zdrojů je hradí sám. Podstatné je také, zda stěžovatel žije ve společné domácnosti s dalšími osobami, jakým způsobem se případně podílí na chodu takové domácnosti apod. Nejvyšší správní soud proto stěžovatele vyzval, aby mu shora uvedené skutečnosti ve lhůtě 10 dnů objasnil a doložil.

III.

[5] Zásilka s výzvou a formulářem pro specifikaci osobních a majetkových poměrů byla stěžovateli doručena dne 26. 6. 2020, kdy byla vhozena do jeho schránky, neboť stěžovatel nebyl doručujícím orgánem zastižen [§ 50 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 120 a 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Desetidenní lhůta marně uplynula v úterý dne 7. 7. 2020 (poslední den lhůty 6. 7. 2020 připadl na státní svátek, posledním dnem lhůty je proto podle § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. nejbližší následující pracovní den). Stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, požadované skutečnosti týkající se jeho osobních a majetkových soudu neobjasnil a nedoložil.

[6] Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Podle § 36 odst. 3 účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu zčásti osvobozen od soudních poplatků.

[7] Jelikož stěžovatel ani k výzvě soudu neobjasnil a nedoložil své majetkové poměry, nemohl Nejvyšší správní soud jeho žádosti o ustanovení zástupce vyhovět; jeho žádost proto zamítl.

[8] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. O podmínce povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti byl stěžovatel usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 1 Afs 502/2019-15, poučen. Stěžovatel ve stanovené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, splnění podmínky § 105 odst. 2 s. ř. s. nedoložil, v řízení proto nebylo možné pokračovat.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s.

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

[11] Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti bez jednání Nejvyšší správní soud rozhodl o vrácení soudního poplatku podle § 10 odst. 3 a 5 a § 10a zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, tak, že stěžovateli bude do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrácen uhrazený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5.000 Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. července 2020

JUDr. Josef Baxa
předseda senátu